

Minden nőnek küldjétek el!

Egy nővér szívinfarkttal kapcsolatos tapasztalata:

"Sürgősségi ápolónő vagyok és ez alábbiak a szívinfarktus legjobb leírása, amit valaha is hallottam/olvastam. Kérlek, hogy figyelmesen olvasd el és küldd tovább!

Nők szívinfarktusa

Én mindig is azt tapasztaltam, hogy a nőknél a szívinfarktus tünetei mások, mint a férfiaknál, de ez a legjobb leírása a tüneteknek.

Tudtad, hogy szívinfarktus esetén nőknél nagyon ritkán fordulnak elő olyan drámai tünetek, mint a férfiaknál? Olyan, mint a mellkasban hirtelen jelentkező szúró fájdalom, az erős izzadás, a nyomás a mellkasban, a hirtelen földre esés, ahogy a mozikban láttuk, ezek a férfiak jellemzői.

Az alábbiak a nőkre jellemző tünetek.

"Körülbelül 10:30-kor szívinfarktusom volt minden előzetes tünet nélkül.

Nem volt semmi előzetes trauma, ami jelezte volna, hogy mi következik be.

Kellemes meleg környezetben üldögéltem egy hideg estén, a cicámmal az ölemben, a barátom által küldött érdekes történetet olvasva, és éppen az járt az eszemben, hogy igen, ez az igazi élet, kellemes és meleg, ülni a puha karosszékekben a lábaimat puffon pihentetve.

Egy perccel később szörnyű gyomorfájdalmat éreztem, olyat, mint amikor sietve bekapsz egy falat szendvicset és innod kell rá, mert úgy érzed, hogy egy golflabdát nyeltél le és ez nagyon lassan halad lefelé a nyelőcsőveden és ez nagyon kellemetlen. Úgy érzed, hogy nem kellett

volna lenyelni olyan gyorsan, tán jobban meg kellett volna rágni, és innod kell rá, hogy lemenjen a falat. Ezeket a tüneteket éltem át, csak ott volt a probléma, hogy nem ettem semmit öt óra óta.

Amikor ez az érzés alábbhagyott, akkor a gerincemen apró nyomó érzés szaladgált végig, felgyorsulva fel-alá, amikor elérte a szegycsontomat.

Ez a furcsa érzés feljött egészen az torkon át és az állkapcsomban kulminált.

AHA most már tudtam, hogy mi történik, mindannyian hallottunk vagy olvastunk róla, hogy az állkapocsban érzett fájdalom a szívinfarktus első tünete. Azt mondtam a macskámnak és magamnak "Édes Istenem azt hiszem, szívinfarktusom van!"

Leengedtem a lábtartót, a macskát kiengedtem az ölemből, próbáltam tenni egy lépést, de elestem. Azt gondoltam magamban, hogyha ez szívinfarktus, akkor nem kellene egy lépést sem tennem a telefonig sem, de ha nem teszem, akkor senki nem fogja tudni, hogy segítségre van szükségem, és lehet, hogy egy perc múlva már nem tudok megmozdulni sem. Így óvatosan felemelkedtem és lassan a szék karfájára támaszkodva átmentem a másik szobába és hívtam a

sürgősségi telefonszámot. Mondtam nekik, hogy úgy gondolom, hogy szívinfarktusom, ezt azért gondolom, mert egyre erősödik a nyomó fájdalom a szegycsontom alatt és kisugárzik az állkapcsomba. Nem voltam hisztérikus, sem ijedt csak közöltem a tényeket. Azt mondta a mentős, hogy azonnal küldi a rohamkocsit, és kérdezte, hogy a bejárati ajtó közel van-e hozzám, ha igen, akkor nyissam ki az ajtót, és feküdjek le a földre olyan helyre, ahol a mentősök azonnal meglátnak, ha bejönnek.

Én mindezt megtettem, kizártam az ajtót, lefeküdtem a földre, ezután elvesztettem az eszméletemet. Semmire nem emlékszem, hogy a mentősök bejöttek, megvizsgáltak, rátettek a hordágyra, hívták az ügyeletes kardiológiát, bár egy kicsit magamhoz tértem, amikor megérkeztünk a kardiológiára, az ápoló fölém hajolt és kérdezett valamit, valószínűleg azt, hogy vettem-e be valamilyen gyógyszert, de nem voltam képes felfogni a szavak értelmét, nemhogy válaszolni neki. Újra elaludtam, és nem ébredtem fel csak azután, amikor már a kardiológus megoperált (betették a stentet az aortámba)."

"Tudom, hogy úgy tűnik, hogy mindaz, amit elmondtam legkevesebb 20-30 percet vett igénybe, mielőtt a mentőket hívtam, pedig a valóságban ez mindössze talán 4-5 perc volt és a mentőállomás és a kórház csak néhány percre van tőlem, sőt a kardiológust már riasztották, tehát már várt a kórházban, hogy újraindítsa a szívemet, amely időközben leállt, és a stentet (értágító) behelyezze.

"Miért írtam le mindezt ilyen részletességgel? Azért, mert azt szeretném, ha mindenki megismerné azt, amit én első kézből tapasztaltam.

1) Legyél felkészülve, hogy valami nagyon furcsa megy végig a testedben, nem a szokásos, férfiakra jellemző tünetek, de valami megmagyarázhatatlan érzések történnek (ez mindaddig megmagyarázhatatlan volt, amíg a mellkasomba és az állkapcsomba fel nem ment a fájdalom). Állítólag sokkal több nő hal meg az első és egyben utolsó szívinfarktuszában, mint férfi, mert a nők nem ismerik fel, hogy szívinfarktuszuk van, és gyomorpanaszokra gondolnak, bevesznek valami savlekötő vagy gyomorrontás elleni gyógyszert és lefeksznek aludni, abban a reményben, hogy reggel jobban fogják magukat érezni, csakhogy ez nem történik meg. Kedves barátnőim a ti tüneteitek lehet, hogy nem ugyanazok lesznek, mint az enyémekek, tehát én azt javaslom,

hogy mindig hívjátok az ügyeletet, ha bármi olyan kellemetlen érzést tapasztaltok, amit azelőtt sohasem éreztetek. Sokkal jobb, hogy esetleg feleslegesen jönnek ki, minthogy késő legyen.

2) Figyeljete arra, hogy azt mondom, hívjátok a mentőket! És ha van rá lehetőség, vegyé be egy aszpirint. Az idő nagyon fontos tényező. Soha ne próbálj kocsiba ülni és elvezetni az ügyeletre, mert saját magadra és másokra is veszélyt jelentesz.

Azt se hagyd, hogy pánikba esett férjed vigyen az ügyeletre, mert ahelyett, hogy az útra figyelne, azt nézi, hogy mi van veled.

Ne hívd az orvosodat, mert ő nem tudja, hol laksz, s ha mindez éjjel történik, úgysem éred el, napközben pedig az asszisztense úgyis azt fogja mondani, hogy hívjad a mentőket. Az orvosnak nincsenek a kocsijában azok az életmentő eszközök, amelyekre ilyenkor szükség van. A mentőknél van oxigén, amire neked azonnal szükséged van. Az orvosodat később tájékoztathatják az állapotodról.

3) Ne feltételezd azt, hogy amit érzel, az nem lehet szívinfarktus, hiszen jó a koleszterinszinted. A kutatások bizonyították, hogy a magas koleszterinszint nem okoz szívinfarktust (hacsak nem nagyon magas és magas vérnyomással is társul). A szívinfarktus oka a hosszan tartó stressz és a szervezetben zajló gyulladás, amely a halálos hormonokat úgy felerősíti a szervezetben, hogy a szívnél kulmináljanak.

Fájdalom az állkapocsban ébresztheti fel benned a gyanút!!!

Legyünk óvatosak és felkészültek. Minél többen tudunk a betegségről, annál nagyobb az esélyünk a túlélésre."